

**Skarga wniesiona w dniu 13 lipca 2018 r. – Vans / EUIPO (ULTRARANGE)****(Sprawa T-434/18)**

(2018/C 301/60)

*Język postępowania: niemiecki***Strony**

*Strona skarżąca:* Vans, Inc. (Costa Mesa, Kalifornia, Stany Zjednoczone) (przedstawiciele: adwokaci M. Hirsch i M. Metzner)

*Strona pozwana:* Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

**Dane dotyczące postępowania przed EUIPO**

*Sporny znak towarowy:* Słowny unijny znak towarowy „ULTRARANGE” – zgłoszenie nr 16 665 663

*Zaskarżona decyzja:* Decyzja Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 25 kwietnia 2018 r. w sprawie R 2544/2017-2

**Żądania**

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

**Podniesiony zarzut**

- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

---

**Skarga wniesiona w dniu 18 lipca 2018 r. – TUIfly / Komisja****(Sprawa T-447/18)**

(2018/C 301/61)

*Język postępowania: niemiecki***Strony**

*Strona skarżąca:* TUIfly GmbH (Langenhagen, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci L. Geisberts i M. Gayger)

*Strona pozwana:* Komisja Europejska

**Żądania**

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności art. 7 i 8, a także art. 9, 10 i 11 w zakresie, w jakim te ostatnie odwołują się do art. 7 i 8 decyzji Komisji (UE) 2018/628 z dnia 11 listopada 2018 r. w sprawie pomocy państwa SA.24221(2011/C) (ex 2011/NN) udzielonej przez Austrię na rzecz portu lotniczego w Klagenfurcie, spółki Ryanair i innych przewoźników lotniczych korzystających z tego portu lotniczego (Dz.U. 2018, L 107, s. 1);
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

### Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi następujące zarzuty.

1. Decyzja narusza art. 4 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, zasadę dobrej administracji i przysługujące skarżącej prawo do obrony, ponieważ Komisja nie udzieliła skarżącej dostępu do akt postępowania i nie umożliwiła jej skutecznej obrony.
2. Decyzja narusza art. 107 ust. 1 TFUE, ponieważ Komisja nie udowodniła, że skarżąca uzyskała korzyść w sposób selektywny.
3. Decyzja narusza art. 107 ust. 1 TFUE, ponieważ pod względem proceduralnym Komisja przekroczyła granice swoich uprawnień dyskrecjonalnych przy stosowaniu zasady inwestora działającego w warunkach gospodarki rynkowej.

W tym względzie skarżąca podnosi, że Komisja popełniła błąd proceduralny, stosując podczas badania bardziej rygorystyczne kryterium ustanowione w wytycznych w sprawie sektora lotnictwa z 2014 r., chociaż przedmiotowe okoliczności faktyczne dotyczyły lat 2003 – 2009.

4. Decyzja narusza art. 107 ust. 1 TFUE, ponieważ w wyniku niewystarczająco dokładnej oceny okoliczności faktycznych Komisja przekroczyła granice swoich uprawnień dyskrecjonalnych przy stosowaniu zasady inwestora działającego w warunkach gospodarki rynkowej.

W tym względzie skarżąca podnosi, że na podstawie braku szczegółowego planu biznesowego dotyczącego umów ze skarżącą Komisja niesłusznie wyciągnęła wnioski co do rzekomego braku strategii rentowności portu lotniczego Klagenfurt (zwanego dalej „KLU”) i że w decyzji Komisja dokonała wyraźnie sprzecznych ustaleń co do długoterminowej strategii rentowności KLU.

5. Decyzja narusza art. 107 ust. 1 TFUE, ponieważ Komisja przekroczyła granice swoich uprawnień dyskrecjonalnych przy stosowaniu zasady inwestora działającego w warunkach gospodarki rynkowej w wyniku niewystarczająco dokładnej oceny okoliczności faktycznych w ramach analizy rentowności, którą przeprowadziła *ex ante*.

W tym względzie skarżąca podnosi, że w wyniku błędnej oceny Komisja nie uwzględniła jako przychodów portu lotniczego udzielonej KLU zgodnie z uregulowaniami dotyczącymi pomocy państwa dotacji na finansowanie własnych działań marketingowych. Ponadto Komisja nie określiła wystarczająco dokładnie ani nie uwzględniła w decyzji wartości rynkowej usług świadczonych przez skarżącą, chociaż chodzi o usługi świadczone po normalnych cenach rynkowych.

6. Decyzja narusza art. 107 ust. 1 TFUE, ponieważ Komisja popełniła błąd proceduralny, stosując przy badaniu podstawy uzasadnienia nadmiernie rygorystyczne kryterium, niezgodne z jej praktyką prawną w momencie zawarcia umów marketingowych.
7. Decyzja narusza art. 107 ust. 3 TFUE, ponieważ Komisja w sposób niekompletny ustaliła okoliczności faktyczne uzasadniające rzekomą pomocy państwa.

W tym względzie skarżąca podnosi, że w wyniku błędnej oceny Komisja nie uwzględniła, jeśli chodzi o uzasadnienie wsparcia udzielonego skarżącej, dotacji udzielonej KLU zgodnie z uregulowaniami dotyczącymi pomocy państwa. Ponadto w badaniu wynikającym z art. 107 ust. 3 lit. c) TFUE Komisja pominęła znaczenie umów marketingowych w odniesieniu do polityki regionalnej i polityki transportowej, a także istotny pozytywny wpływ tych umów na politykę regionalną.